పాపారావు ప్రేమన్నా

మహమ్మద్ మహబూబ్ అలి

"నీ పై పన్నెలా ఊడిందోయ్ ?" అంటే ఏం చెప్పగలడు పాపం పాపారావ్ !

"అబ్బే ! మరేం లేదు. కదుల్తోంటే అప్పట్లో నేనే పీకేయించుకున్నా," అని చప్పేసి రక్కున ప్లేటు మార్చేస్తుంటాడు.

ఆ కంఠధ్వనిలో ఏదో అపశృతి.

విన్నవాళ్ళకి అది నిజం కాదని త్రాచుపాములా తలెత్తి బుసలుకొట్టే అనుమానం.

అసలు కొన్నేళ్ళక్రితం పాపారావు పై వరుసలోని పన్నెలా ఊడిందనేది చెప్పేముందు అప్పట్లో అతని తత్వాన్ని గురించి కొన్ని విషయాలు చెప్పకతప్పదు.

పెళ్ళికాక మునుపు పాపారావు రాజమండ్రిలో ఓ చిన్న ఉద్యోగం వెలగబెట్టేవాడు. అప్పట్లో తను చాలా తెలివైనవాణ్ణనీ, అందగాణ్ణనీ ఊహించుకునే వాడు. కాని, లోకులు మాత్రం అతన్ని తెలివి తక్కువ వాడని అనుకునేవారు. అందం సంగతటుంచి అతని రూపురేఖల్ని కూడా ఎప్పుడూ ఎవరూ పట్టించుకున్నట్టు లేదు.

తను తెలివైన వాడనే భ్రమవల్ల పాపం ఏదో చేసెయ్యాలని ఎప్పుడూ ఉబలాట పడుతూండేవాడు పాపారావు. అందుకనే అడపాదడపా లాటరీ టిక్కెట్లు కొనడం, పత్రికలకి లేఖలు వ్రాయడం, సినిమాల కెళ్ళి ఆడపిల్లల్ని టిక్కెట్టు తీసిపెట్టమని బెరుగ్గా రిక్వెస్ట్ చేసి 'మేం తియ్యం !' అనిపించుకున్నాక వెర్రిముఖంతో క్యూలో నుంచోవడం, అసోసియేషన్ ఎలక్షన్లో చిన్న చిన్న స్థానాలకి పోటీచేసి ఓడిపోవడం లాంటి ఘనకార్యాలు చేస్తుండేవాడు. చదవకపోయినా లేటెస్ట్ "లైఫ్" మాగజైను కొని చేత్తో పట్టుకు తిరిగేవాడు. షేక్స్పియర్ కొటేషన్లు ఓ నోట్ బుక్‌లోనికి కాపీచేసుకుని కంఠస్తం చేసేవాడు నలుగుర్లో ఉన్నప్పుడు సమయం సందర్భం చూసుకోకుండా సంభాషణలోని ఏదో పదాన్ని పట్టుకుని దాన్ని గురించి షేక్స్పియరలా అన్నాడనే వాడు. ఏదో పిచ్చాపాటీ మాటాడుకుంటున్నప్పుడు అలా పేల్తోంటే పక్నిక్కి ఒళ్ళుమండేది. "లా అన్నది షేక్స్పియరు కాదోయ్ ! మిల్టను. ఆ మాత్రం తెలీదూ ?" అంటూ అందరూ ఏకమై పోయి గేలిచేసేవారు. మర్నాడు రుసరుసలాడుతూ ఆఫీసులో బుజావుగా పుస్తకం చూపించబోతే ఎవరూ పట్టించుకోకుండ పరధ్యానం చిత్రగించే వారు.

అప్పట్లో ఆడవాళ్ళంటే పడిచచ్చేవాడు పాపారావు. పరాయి వాళ్ళంటే మరీనూ ! రాత్రి పడుకోబోయే ముందు ఆలోచనల్లో సినీ హీరోయిన్లతో రెచ్చిపోయి ప్రేమకలాపాలు ఊహించుకునే వాడు. ఒకసారి రోమాన్సు కోసం ఎక్కడికో వెళ్ళి చిక్కకూడని పోలీసుల చేతుల్లో చిక్కి ఆతికష్టం మీద బైటపడేసరికి జేబులన్నీ ఖాళీ అయ్యాయి అలాగే ఓసారి రాత్రంతా ఆలోచించి పాపారావు రాసిచ్చిన లవ్ లెటరు ముఖానకొట్టి "మళ్ళీఇలాంటి వెధవేషాలేస్తే ఊరుకోను," అంది టైపిస్టు పోనీలెమ్మని ఎవరూలేని టైంచూసి.

పరాయి ఆడవాళ్ళని ఇట్టే లోబరచుకునే ఆకర్షణా, నేర్పూ, తెలివితేటలూ తనకి లేవనే సత్యాన్ని ముందే గుర్తించి ఉంటే పాపారావుకిన్ని తంటాలొచ్చి పడేవి కావు. పై పన్ను కూడా దక్కేది. అయితే సదరు తంటాలవల్ల ఎవరైనా చెంప తెళ్ళుమనిపిస్తే నొప్పి ఎలా ఉంటుందీ, తల తీసేసినట్టవడమంటే ఏమిటీ వగైరా విషయాల్లో జనరల్ నాలెడ్జి పెరిగింది. ఎవరి జోలికీ పోకుండా తన పనేదో తను తగలడ్డమే శ్రేష్ఠమని కాలక్రమేణా గ్రహించి మనిషి ఓ దారికొచ్చాడు.

అయితే బుర్రలో బూజుండిన ఆ గతకాలంలో ఓసారి అనకాపల్లి వెళ్ళి వాపసు రాజమండ్రి వెళ్ళేందుకు సింహాద్రి ఎక్స్‌ప్రెస్ కాచ్ చేయడానికి స్టేషన్‌కెళ్ళాడు పాపారావు. ఆ రోజు అనకాపల్లి స్టేషన్లో జరిగిన చిన్నసైజు డ్రామాలో మన పాపారావే హీరో !

టిక్కెట్టు కోసం క్యూలో నుంచున్నాడు తన ముందర ఏడుగురు. తాపీగా టిక్కెట్లిస్తున్నాడు కౌంటర్లోని దొర. పక్కనే లేడీస్ కౌంటరు

ఓ చెయ్యి పాతికరూపాయలున్న ప్యాంటు జేబులో దూర్చిపెట్టుకున్నాడు డబ్బెవరూ కొట్టెయ్యకుండా. రెండో చేతిలో "లైఫ్" మాగజైనూ, ఎదురూపాయలూ ఉన్నాయి

నిముషాలు గడుస్తున్నా క్యూ మాత్రం ముందుకి జరగడం లేదు.

దిక్కులు చూస్తున్నాడు

ఒకావిడెవరో అటువైపు తిరిగి ఉంది వెంటనే పాపారావుకున్న పరస్త్రీ వ్యామోహం మేల్కొంది.

"వెనుకనుంచీ పర్సనాల్టీ బాగానే ఉంది" పాపారావు మనసులోనే సర్టిఫికెట్ ఇచ్చేశాడు

ముఖం ఎలా ఉంటుందో చూడాలని తహతహ, లటే ఆశగా చూపు

కాస్సేపయాక ఇటు తిరిగి దర్శనమిచ్చిందావిడ.

ఎత్తుపళ్ళూ, చప్పిడి ముక్కూ.

"ధూత్ !" అనుకుని ముఖం తిప్పేశాడు

వెనుకనించీ ఈ తతంగమంతా చూస్తున్నాడు వస్తాదులాంటి ఆమె భర్త. ఆ ధూతనే మాట పైకి పొరపాట్న అనలేదు గాబట్టి చట్నీ అవకుండా బ్రతికిపోయాడు.

ఓ యుగం దాటాక కౌంటర్ కన్నంలో చెయ్యి పెడితే చిల్లర లేదన్నాడు దొర. తన దగ్గర చిల్లరుందనే అధికృతని చూపిస్తూ పాపారావుని పక్కకి నెట్టేసి కౌంటర్ కన్నంలో దురుసుగా చెయ్యి దూర్చాడు వస్తాదు.

పాపారావు చిల్లర కోసం జేబులో తడుముకుంటూండగా లేడీస్ కౌంటరుకు ఓ అందమైన అమ్మాయీ, సెంటు వాసనా వచ్చాయి

వాసన తగలగానే తలెత్తి చూసి దంగయి పోయాడు పాపారావు.

ఇరవై ఏళ్లమ్మాయి చక్కని అందం, శ్రావ్యమైన కంఠంతో ఆడిగి గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి విశాఖపట్నం టిక్కెట్టు తీసుకుని ఓవర్ బ్రిడ్జి వైపు నడిచింది ప్లాట్‌ఫాం చేరుకునేందుకు.

మహా అర్జంటుగా టిక్కెట్టు సంగతి తేల్చేసి షర్టుజేబులోనికి తోసేసి ఓవర్ బ్రిడ్జివైపు పరుగెత్తాడు ఆమె ముందు నడుస్తోంటే నీడలా వెంటపడ్డాడు పాపారావు. అంత పొడుగూ కాదు, పొట్టీకాదు. లావుకాదు, సన్నమూ కాదు. ఎర్రచీర. అదేరంగు జాకెట్టు. ఎర్రని చెప్పులూ, ఎర్రని హాండ్ బ్యాగ్, ఎర్రని గాజులు, వాచీకి ఎర్రని బెల్టు. పొడవాటి జడలో ఎర్రగులాబీ, అదేరంగు రిబ్బనూ. డ్రస్సంతా ఎరుపు కావడంవల్ల ఆమె వొళ్లుకూడా లేత ఎరుపుగా కనిపిస్తోంది. తేలిగ్గా అడుగులేస్తూ నడుస్తోంది. ఇంకా శోభనం కాని పెళ్లి కూతుర్లా ఉంది. పైగా తియ్యని సెంటు వాసన. ఒళ్లంతా మత్తెక్కి బుర్ర వేడెక్కింది పాపారావుకి.

పరస్త్రీ అంటే పడిచచ్చే దుర్గుణం మళ్లీ సుడిగాలిలా చెలరేగింది పాపారావు బుర్రలో!

అలూ మాలూ లేకుండానే కొడుకు పేరన్నట్టు ఆ అమ్మాయితో చెయ్యబోయే కార్యక్రమాన్ని మనసులో చిత్రించుకుంటూ ఆలోచన మొదలెట్టాడు. ఒకవేళ ఆమె సరేనంటే తన టిక్కెట్టు కాన్సిలు చేసుకొని ఆమెచేత కూడా చేయించాలి. జేబులో పాతిక ఉంది. పదిరూపాయల్లో ఏదైనా లాడ్జిలో రూం దొరక్కపోదు. మిగతా డబ్బు పై ఖర్చులకి సరిపోతుంది. తనతో వస్తే గిస్తే ఆమె కూడా ఖర్చుపెట్టే అవకాశం లేకపోలేదు.

పలకరించి ముందు ఎలాగైనా మాటల్లోకి దింపాలి ఆపైన జాగ్రత్తగా లైన్లోనికి తీసుకు రావాలి! అదీ ప్లాను

బ్రిడ్జిమీద జనం అట్టేలేరు గబగబా నడిచి ఆమె కొద్ది దూరమే ఉందనగా పిలిచినట్టుగా రెండుసార్లు దగ్గాడు. నడుస్తూనే తిరిగి చూసింది.

అది ముఖం కాదు చంద్రబింబం!

రియాక్షన్ బాగానే ఉంది!

అయితే ఆమె వెనక్కి తిరిగి సూటిగా చూసే సరికి బుర్రనిండా కోరికలున్న పాపారావుకి గుబులు పుట్టింది ఒళ్లంతా చల్లబడింది.

పలకరింపుగా చిరునవ్వు నవ్వబోయాడు. పాపం! నవ్వు పెగల్లేదు. పెదిమలు కొయ్యల్లా బిగుసుకుపోయాయి.

ఛ! ఛ! నవ్వి పలకరించే ఎంత మంచి అవకాశం పోయింది! పైగా చుట్టుప్రక్కల్లో ఎవరూలేని సమయం! ఇలా బిడియపడితే రోమాన్సు సాగినట్టే!

తిట్టుకున్నాడు.

ఈసారి ముందే జాగ్రత్తపడి కొన్నిసార్లు చిరునవ్వు ప్రాక్టీసుచేసి మరీ దగ్గాడు పాపారావు.

ఈసారి తిరిగి చూళ్లేదు.

ఏడుపొచ్చినంత పనైంది. మొదటిసారి నవ్వ లేకపోయినంత మాత్రాన రెండోసారి అవకాశం కూడా ఇవ్వకపోతే ఎలా?

దాదాపు ఇద్దరూ బ్రిడ్జి దాటే వరకూ దగ్గుతూనే ఉన్నాడు పాపారావు ఈసారి వెనక్కి తిరిగి కనీసం "మీకు టీబీ ఉందా?" అని అడిగినా సంబరపడిపోయి ఉండేవాడు.

ఊహు! ఆమె చూడందే!

ప్లాట్‌ఫాంమీదికి చేరాక మళ్లీ ట్రై చెయ్యాలి!

ఒక డౌటు! ఖర్మకాలి ఆమె లేడీస్ వైటింగ్ రూంలోకెళ్లి కూచుండిపోతే! అప్పుడెలా?

ఆమెవెనకాలే ఆకలిగా చూస్తూ నడుస్తున్నాడు. పైజైన పిరుదులు వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా లయగా కదుల్తున్నాయి.

పాపారావులో టెన్షను!

'బెడ్‌మీద మంచి రెస్పాన్సిచ్చే రకంలాగ కని పిస్తోంది. ఎలాగైనా స్నేహం చేసుకోవాలి!' అను కున్నాడు, దానికి కావలసిన ధైర్యమూ చాకచక్యమూ లేని పాపారావు!

వైటింగ్ రూంకెళ్లలేదామె. ఓ సిమెంటు సోఫామీద కూచుంది.

దటీజ్ గుడ్! బహుశా తన కోసమే అలా ఓపెన్‌గా కూచుందనే అనుమానం కూడా రాక పోలేదు పాపారావుకి.

ఇక ఫరవాలేదనుకుని గబగబా వెళ్లి నోటీస్ బోర్డు చూశాడు. రైళ్ళు లేటైతే ఎంతబావుణ్ణు!

అనుకున్నట్టే గోదావరీ, సింహాద్రీ రెండూ లేటే! బోర్డుమీది వివరం ప్రకారం రెండూ ఓ గంట తరువాత ఇంచుమించు ఒకే టయానికొస్తాయి

తను సెకండ్‌క్లాసు పాసెంజరని తెలిసి ఎవరూ అటకాయించకుండా ఉండేందుకు ఛాతీ విరుచుకొని ఠీవి కనబరుస్తూ ఫస్ట్‌క్లాస్ జెంట్స్ వైటింగ్‌రూంలోకెళ్లి బాత్‌రూంలో శుభ్రంగా ముఖం కడుక్కుని తల మరోసారి దువ్వుకున్నాడు కాలర్‌మీద దుమ్మొంటే దులిపి శుభ్రం చేశాడు. ఎంత నీట్‌గా కనపడితే అంత మంచిది మరి!

ఎర్రమ్మాయీ, తనూ ఒకరికొకరు ఏటవాలుగా కనపడేలా పాన్‌స్టాల్ దగ్గరగోడకానుకుని నుంచున్నాడు. 'లైఫ్' మాగజైను చదువుతూ న్నట్టు నటిస్తూ క్రీగంట ఆమెనేచూస్తూ బీటు కొట్టడం మొదలెట్టాడు.

ఒకచెయ్యి ఒళ్లోని బ్యాగ్‌మీదుంచి రెండో చేత్తో మెళ్లోని హారంతో ఆడుకుంటోంది అప్పు డపుడూ ఇద్దరి చూపులూ కలుస్తున్నాయి. విడి పోతున్నాయి.

కన్నుకొడితే!

అమ్మో! ఒకపాత అనుభవాన్ని గుర్తుచేస్తూ వద్దంది చెంప

అసలీ అమ్మాయి పడుతుందా? అలాంటిది కాకపోతే సెంటెందుకు రాస్తుంది? పైగా దగ్గితే వెనక్కి తిరిగి చూసిందిగా! అదేదో రెండ్రూపాయల పుస్తకంలో రాసినట్టు ఈ అమ్మాయికీ హేండ్ బ్యాగ్‌ఉంది, జుట్టుకూడా నొక్కులజుట్టే! ఈమె కూడా కాలిబొటనవేలితో నేలమీదరాస్తోంది. అలా రాస్తూ తనకేమైనా సిగ్నల్ ఇస్తోందా ఆ పుస్తకంలో రాసినట్టు?

ఆమె షోకైన అలంకరణ చూసిన కొద్దీ పాపారావుకి ఆశ పెరిగింది.

మరి స్నేహం చేసుకోవడం ఎలా?

చాలాసేపు బీటులోఉండిపోయాడు పాపారావు తన్నిచూసి నవ్వుతుందేమోనని ఆశిస్తూ, పెదిమల్ని బలవంతాన విల్చుకుని రెండుసార్లు స్మైల్ చేశాడు కూడా. పెద్దరియాక్షన్ రాలేదు.

మరోవైపునుంచీ ఇద్దరు కుర్రాళ్లు...బహుశా స్టూడెంట్సు గాబోలు ..ఆ అమ్మాయిని నవ్వించడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఏవోసినిమాజోకులు పేలుస్తున్నారు వినపడేలా.

తొణక్కుండానే కూచుంది.

తనేదో తంటాలు పడుతూంటే మధ్యన వీళ్ల కాంపిటీషనొకటి! ఈకాలం కుర్రకారంతా ఇంతే చక్కని అమ్మాయి కనపడితేచాలు వెకిలివేషాలేస్తారు వెధవలు! వెధవలని!

ప్రయత్నం మానుకోకుండా చూపులు కలుపుతూనే ఉన్నాడు స్మైల్‌చేస్తే రెస్పాన్సులేదు. ఇంకేం చెయ్యాలో అంతుపట్టలేదు పాపారావుకి. ఏంచేద్దామన్నా చుట్టూరా జనం. హడావిడి.

మన్మథుడి సమ్మోహనాస్త్రం తెలిసినాబాగుండిపోయేది. కలువకాడ బాణంలా వెళ్లి తగలగానే

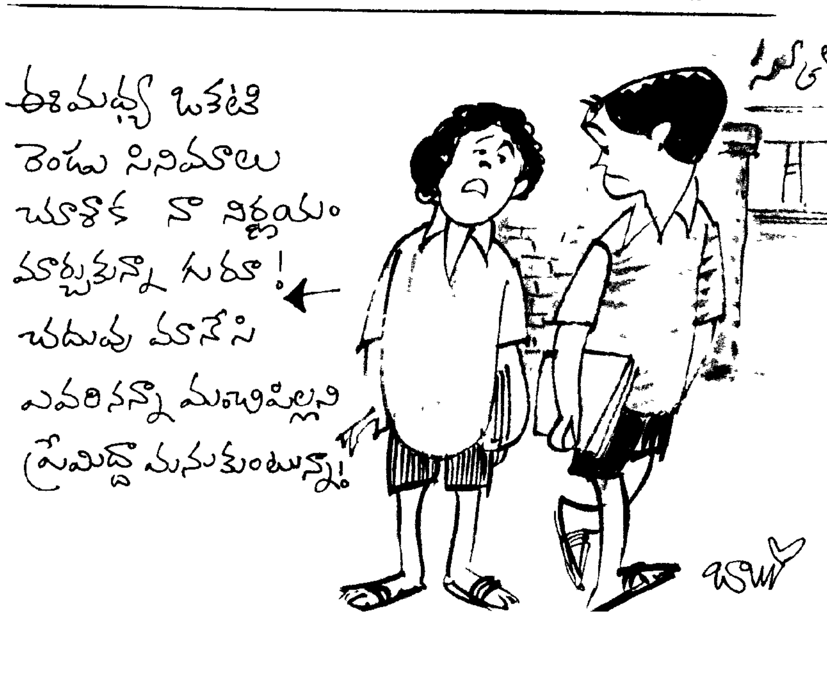

పాపారావూ – పైపవన్నా

ఎర్రమ్మాయివచ్చి తనఒళ్లో వాలేది. మన గ్రంథాల్లో అప్సరలూ, వ్యాహాలూ అంటూ వ్రాస్తారే గాని వాటివర్కింగు గురించి వివరాలిచ్చి చావరు.

పాపారావు విసుక్కున్నాడు

''అయ్యా గుడ్డివాణ్ణి ధర్మంచెయ్యండి బాబూ!'' అంటూ దిగులుగా తగులుకుందో ఆకారం.

వెధవ డిస్టర్బెన్సు!

ఎప్పుడూ దానధర్మాలు చెయ్యని పాపారావు ఓ పదిపైసలిచ్చేసి వెంటనే పీడావదిలించుకున్నాడు. ఎర్రమ్మాయి చూస్తుండగా కోప్పడ్డాలూ, కసురుకోవడాలూ చేస్తేమరి ఇంప్రెషన్ పోదూ! పైగా తను దానం చెయ్యడం చూస్తే మంచి అభిప్రాయం కూడా కలగొచ్చు

సిగిరెట్టు ముట్టించి ఓ దమ్ము పీల్చాడు.

దగ్గొచ్చి గొంతుకలో ఏదో బదులుగా 'ఖళ్ళు' మంది

నోరు మెదపక మెరుపులా చూశాడు

కాలిమీది కాలుమార్చుకుని చీర సరిచేసుకుంటోంది

ఇంకా నయం! ఇటు చూడ్లేదు!

తాపీగా బయల్దేరి ఆమెకి కనుమరుగయాక చకచకా నడిచి దూరంగావెళ్లి ఉమ్మేసి మళ్లీ అలాగే చకచకా నడిచొచ్చి దగ్గరయాక తాపీగా నడుస్తూ బీటు స్థానాన్ని చేరుకున్నాడు.

ఎందుకైనా మంచిదని సిగిరెట్టు దార్లోనే పారేశాడు.

ఏదైనా సిగ్నల్ చేస్తుందేమోనని తపన!

కాస్సేపట్లో మరో రెండు వికారాలు పాపారావు దగ్గర దాపురించాయి చచ్చినట్టు చెరో పదీ ఇచ్చాడు ఆమె చూచిందా లేదా అనేది గమనిస్తూ

ఆమె అటెటో చూస్తోంది.

హుం! ఇచ్చిన ముష్టి వేష్టయిపోయింది.

మళ్లీ ప్రత్యక్షమైంది ముందొచ్చిన ఆకారం. ఆ రకాన్ని పసిగట్టాడు పాపారావు. అది గుడ్డిదని చెప్పకుంటూ మనం ఎటెళితే అక్కడికి దారి తప్పకుండా ఫాలో అయే రకం. రైలు పరుగెడుతున్నప్పుడు కూడా కంపార్ట్మెంట్లు మారి మనాయాసంగా రైలంతా తిరిగి అడుక్కునే రకం గుడ్డిది.

చెయ్యి చాచి దిగులుగా అడుగుతోంది

ఎర్రమ్మాయి ఇటే చూస్తోందని గమనించగానే ఆకారం పీక పిసికేద్దామనుకున్న పాపారావు మరో పదిపైసల బిళ్ళతీసి దానిచేతిలో దయగా వేశాడు.

ఇందాకటి స్టూడెంట్సు దగ్గర్లోలేరు ఎర్రమ్మాయి దగ్గర పప్పులుడకవని గ్రహించిగాబోలు దూరంగా ఒంటరిగా ఉన్న ఓ పల్లెటూరి పిల్లని మాటల్లోనికి దింపి కాఫీ కూడా ఆఫర్ చేస్తున్నారు

యట్లీస్ట్ కాంపిటీషనైనా తగ్గింది!

ఇపుడేం చెయ్యాలి?

అలా ఆమె ముందర నడుచుకుంటూ వెళతూన్నట్టే వెళ్లి ఏదైనా మాటాడి పలకరిస్తేనో!

వీలుగానే వుంది ఆసోఫామీద ఓ చివర ఆమే మరోచివర ఇద్దరు నీరసించిపోయిన ముసలితొక్కులూ తప్ప ఇంకెవరూ లేరు.

ఏం మాటాడాలి?

పేరడిగితేనో!! నోనో! అంత డైరెక్టుగా మాటాడితే పళ్లురాలే అవకాశం ఉంది!

'విశాఖపట్నం వెళ్తున్నారా?' అంటే! 'నీకెందుకు?' అని కసురుకుంటుందేమో!

పోనీ 'మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్టుందం'టేనో! 'ఎక్కడా చూళ్లేదు ఒళ్లు దగ్గరుంచుకో పో'మ్మంటుందేమో!

అలా అనదేమోననే ఆశ మనసులో పీకుతోంది దానికి ఆమె అలంకరణా, సెంటూ, తన్ని ఇందాక తిరిగి చూడ్డం ఇవన్నీ ఆధారాలుగా కనపడ్డాయి పాపారావు బుర్రకి

ఆఖరికి ఎందుకైనా మంచిదని 'టైమెంత?' అని అడిగి చూద్దామని తీర్మానించుకున్నాడు సేఫ్‌గా ఉంటుందని

బయల్దేరాడు గుండెలో దడ!

ఆమెదగ్గరికి సమీపిస్తుండగా ఓసారి తన్ని చూచి అటెటో చూపు మళ్లించింది.

పాపారావు గుండెల్లో రైళ్లు.

బుర్రతిమ్మిరెక్కింది.

అయినా స్టైల్‌గా ఆగి చిరునవ్వుతో ''ఎక్స్క్యూజ్‌మి. మే ఐ నోదిటైం ప్లీజ్?'' అని హుందాగా...అడుగుదామనుకున్నాడు పాపం!

అయితే, అటెటో చూస్తున్న ఆమె ముందర ఆగి పనికట్టుకుని మాటాడ్డానికి ఏదో అశక్తత అడ్డొచ్చి గొంతుకలో వెలక్కాయ పడ్డట్టయింది నడుస్తున్న కాళ్లు ఆగకుండా అలాగేముందు కెళ్లిపోయాయి. తన్నితనే సమర్థించుకోలేక తెల్లముఖం వేశాడు. తన పని తనకే సిగ్గనిపించింది. చెంపల మీదుగా చెమట కారుతోంది.

తన్ని గమనిస్తున్న వాళ్ళెవరైనా చిన్నచూపు చూసి నవ్వుకుంటారేమోనని, ఏదో నిజంగానే పనున్నట్టు ప్లాట్‌ఫాం చివరిదాకావెళ్లి వేరే దారంట మరోప్లాట్‌ఫాంమీదుగా తిరిగొచ్చాడు

ఎర్రమ్మాయి లేదు?

అరె! ఏమైంది?

కష్టపడి పట్టుకుని బుట్టలోవేసుకున్న పిట్ట ఎగిరిపోయినంతగా ఆందోళనపడ్డాడు పాపారావు పిచ్చెక్కినవాడిలా రెండుప్లాట్‌ఫాంలూ తెగతిరిగాడు

నోటీస్‌బోర్డు చూస్తోంది

దగ్గరి కెళ్లాడు తియ్యని సువాసన.

పాపారావు గుండెల్లో మళ్లీ రైళ్ల పరుగు!

ఆ విధంగా హైరాన పడిపోతున్న పాపారావు అదే క్షణంలో తన జేబులోని పాతిక రూపాయలూ గొప్ప నైపుణ్యమున్న ఓ పి.పి. గారి చేతుల్లోనికి చల్లగా జారుకున్నాయన్న సంగతి గమనించలేదు

ఏమైతే అయిందని ఈసారి గట్టిగానే ఎర్రమ్మాయికి వినపడేలా ''డర్టీ ట్రైన్స్! ఎప్పుడూ లేటే,'' అనేసి గంపెడాశతో గుండె దడగా ఉండగా ఏమంటుందా అని చెవులు రిక్కించాడు

''యూ ఆర్ కరెక్ట్! అసలు రైళ్ల తీరేమీ బాగాలేదండీ, మొన్న నేను మద్రాసు నుంచీ వస్తుంటే .'' అంటూ ఓ మగప్రాణి పక్కనించీ అందుకుంది

ఇటు సభ్యత కోసం వింటున్నట్టు పాపారావు నటిస్తుంటే అటు ఆ అమ్మాయి నడుచుకుంటూ అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయింది సెంటువాసన కూడా వెళ్లిపోయింది.

రైళ్లు లేటవడం గురించి తనకు తెలిసిన దానికి మరో నాలుగేసి జోడించి చెప్పేస్తుందాప్రాణి

పాపారావు రక్తం కుతకుత ఉడికింది.

''ఇప్పుడే వస్తానం''టూ ప్రాణిని ఒదిలించుకుని మళ్లీ ఎర్రమ్మాయి కోసం దేవుళ్లాడుతూ అన్వేషణ మొదలెట్టాడు

ఈలోగా ఓ అప్ ట్రైనూ, ఓ డౌన్ ట్రైనూ రాబోతున్నాయని సూచిస్తూ రెండు ప్లాట్‌ఫాంల నుంచీ రెండుసార్లు గంటలు వినపడ్డాయి.

అరె! మరి కొద్దిసేపట్లో బళ్లొచ్చేస్తాయి ఈలోగానే ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి

చకచకా గాలిస్తూ వంకరటింకరగా తిరుగుతున్నాడు

క్యాంటీన్ దగ్గర కాఫీ తాగుతోంది!

ఇదీ అసలైన స్పాటు! పక్కకి చేరాడు పాపారావు. తియ్యని సెంటువాసన.

ప్లాట్‌ఫాం నిండా ప్రయాణీకుల హడావిడి, రణగొణ ధ్వని. తనూ కాఫీకి ఆర్డరిచ్చి సర్వరు ఎటో చూస్తున్న సమయం కోసం వెయిట్ చేశాడు.

గుండె "ఢాం! ఢాం!..." అంటోంది.

బెరుగ్గా "టై మెం తం డి?" అని అడగ్గలిగాడు.

"మీకూ వాచీ ఉందిగా!" అంది శ్రావ్యంగా.

"అబ్బే! ఇది కొంచెం స్లోనండి!"

"నా వాచీ సరిగ్గా నడుస్తోందని మీకేమిటి గ్యారంటీ?"

గడుసు పిల్లే!

వెంటనే ఏం చెప్పాలో తోచక పిళ్ళ నమిలాడు పాపారావు. కనుగుడ్లు పైకి ఉబ్బుకొచ్చాయి.

అతని ఇరకాటం చూసి జాలిపడి గాబోలు "పోన్లెండి! నా వాచీలో తొమ్మిదీపదయింది" అంది.

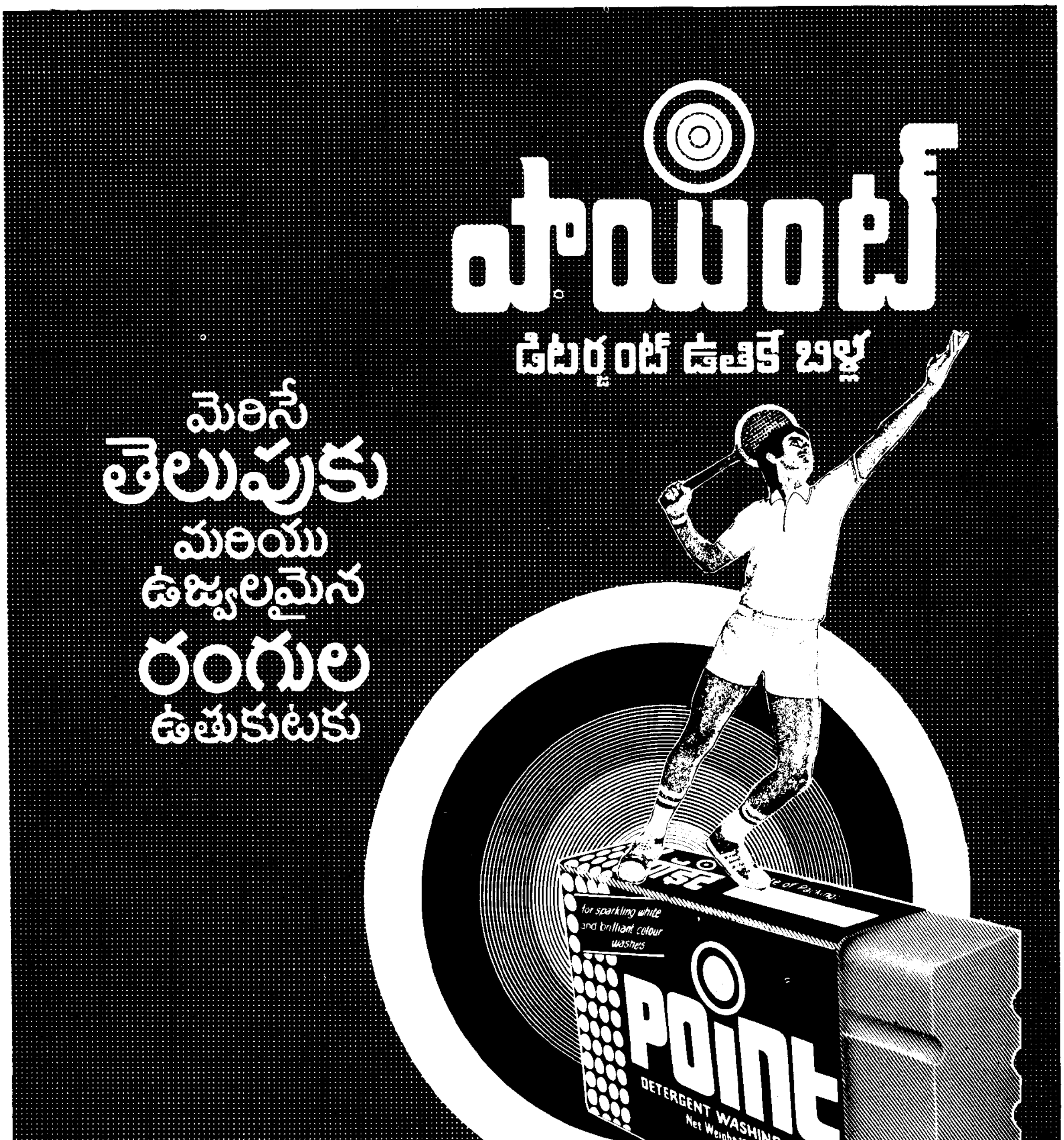

MCA PDC/62/Tel R

"థ్యాంక్స్!" అన్నాడు జీరగా.

ఒణుకుతూన్న చేత్తో తనవాచీ సరిచేశాడు.

ఛ! తను ఏదో మంచిసమాధానం ఇచ్చి ఉండాల్సింది! వెంటనే తట్టిచావలేదు. ఆడవాళ్లను ఇట్టే మాటల్లోకి దింపి తెగనవ్విస్తార్ట కొందరు. వెధవ రాస్కెల్స్. ఎలాచేస్తారో ఏమో!

పక్కనుంచీ ఓ బట్టతల ఈ తతంగమంతా ఏవగింపుగా చూస్తోంది.

ఎర్రమ్మాయి బ్యాగ్‌లోంచి చిల్లరతియ్యబోతే కర్చీఫ్ కిందికి జారింది. చటుక్కున ఒంగి తీసి ఆమె చేతికిచ్చాడు.

"థ్యాంక్యూ!" అంది.

మంచులో ముంచినట్టు ఐసయిపోయాడు.

"సారీ!" అని నాలిక్కరుచుకుని 'నోమెన్షన్!' అన్నాడు

ఛ! ఇక్కడా తొట్రుపాటే!

సరే! అయితే ఏం? మాట కలిపాడు మాటాడింది వేలుపట్టుకోనిచ్చింది. ఇక జబ్బపట్టుకోవాలి. ఎలా? క్వశ్చెన్ మార్కు! ఇక సమయం కూడా ఎంతోలేదు.

సర్వర్‌కి డబ్బులిచ్చేసి వెళ్తోంది!

అరె! తనే ఇద్దరిడబ్బూ ఇచ్చేయాల్సింది! కంగార్లో ఆ ఐడియా స్ఫురించనేలేదు మరోరాంగ్ స్టెప్!

తనుకూడా ఇచ్చేసి ఒయిల్దేరదామని జేబులో చెయ్యివేశాడు'

ఖాళీ! అరె పాతిక రూపాయలేవీ?

జేబులన్నీ వెతికాడు. ప్చ్! కరెన్సీనిల్!

టిక్కెట్టూ, కొంతచిల్లరా మాత్రం షర్టు జేబులో భద్రంగానే ఉన్నాయి. 'లైఫ్' మాగజైను కూడా చేతిలో లేదని అప్పుడు గమనించాడు పాపారావు. ఈ అయోమయంలో ఎక్కడ జారిపోయిందో ఏమో!

దూసుకుంటూ స్టేషన్లో కొచ్చింది సింహాద్రి ఎక్స్‌ప్రెస్. జనం చెల్లాచెదరుగా బండివైపు పరుగెడుతున్నారు. గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్‌కోసం వచ్చినవాళ్లు ఈ హడావిడంతా తమాషాగా చూస్తున్నారు

తన రైలొచ్చేసిందే! ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? డబ్బు లేందే రోమాన్స్ ఎలాసాధ్యం? అయితే అంత కష్టపడి మాట కలిపాక ఎర్రమ్మాయిని అలా వొదిలేయడమే! ఆమె 'ఊఁ' అంటే చాలు టిక్కెట్లు కాన్సిలు చేసుకున్నాక ఊళ్లోకెళ్ళి తెలిసినవాళ్లదగ్గర అప్పయినా అడగొచ్చు.

సర్వర్‌కి అర్థరూపాయిచ్చి కదిలాడు హడావిడిగా.

"మీరొక్కరే వెళ్తున్నారా వైజాగ్" టైమైపోతూండటంతో తెగింపొచ్చింది. అటో ఇటో తేల్చుకోవాలి.

"అవును"

"నేనూ రానా?"

"ఎందుకు?"

"కంపెనీ కోసం."

"అంటే?"

అడుగుతూంటే సమాధానాలైతే వస్తున్నాయి

పాపారావూ — పైపన్నూ

మరి! తనకి అవకాశం ఇస్తోందా? ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? ఎలా చెప్పాలి?

"నేనంటే ఇష్టంలేదా?" అనేశాడు పాపారావు.

"అంటే?"

అంటే, అంటే, అంటే! అంటే ఏంచెప్పాలి? ఆ మాత్రం అర్థం కాలేదా? తప్పకుండా అయి ఉంటుంది. తనచేత చెప్పించాలని పట్టుపడుతోందా? అయితే ఒప్పుకుంటుందా? తనతో వస్తుందా? ఎన్నో తికమకలు ఆలోచనలు. టైం లేదు. సింహాద్రి పారిపోవడానికి రెడీగా ఉంది.

అంతలోనే హడావిడి మొదలైంది. త్రొక్కిడి. హోరుమంటూ స్టేషన్‌లోకొచ్చి పడింది గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్

జనం పరుగెడుతున్నారు. ఎగబడుతున్నారు. ఎక్కేవాళ్లని ఎక్కనివ్వడంలేదు దిగేవాళ్లని దిగనివ్వడంలేదు.

గమనించారా?
ఆంధ్రపత్రిక
దిన పత్రికలో
ఆడవాళ్ళకి
అన్నీ
ఆకర్షణలే
వెలువడుతున్నాయి!

రైల్లోనికి ఎక్కడానికి ప్రయత్నిస్తోంది

కేకలు అరుపులు.

అందులో "ప్లీజ్!" అన్నది పాపారావు కంఠం.

"ఈ రోజుకి ఉండిపోరాదా? ప్లీజ్!" అంటున్నాడు. హడావిడి, త్రొక్కిడి. వినపడిందో లేదో.

ఎవరెవరో పాపారావుని ఇష్టమొచ్చినట్టు తోసేసి లోనికి దూసుకుపోతున్నారు.

ఎర్రమ్మాయీ, సెంటువాసనా లోపలికెళ్ళిపోవడం కళ్లారా చూడాల్సొచ్చింది.

కిటికీల్లోంచి గాలించి పారేస్తున్నాడు.

లోపల చోటు కోసం జనం పోటీ పడుతున్నారు.

అందరూ అడ్డే. ఎవరూ సరిగా కనపడ్డం లేదు.

మూడో కిటికీ గుండా కనిపించింది. నలుగురికి అవతల ఒకావిడ పక్కన కూచుంది. మధ్యన మరో నలుగురు చోటు దొరక్కనుంచున్నారు. మరి కొందరు అటూ ఇటూ కదుల్తున్నారు.

బైటనుంచీ తన సబ్జెక్టు బిగ్గరగా మాటాడితే కొంపలు మునుగుతాయి. లోపలికెళ్లి మాత్రం కిక్కిరిసిన జనంలో ఏం చెప్పగలడు?

కర్చీఫ్ ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకుంది నవ్వుకుంటోందా?

ఇక లాభం లేదనిపించి నిరుత్సాహమైంది పాపారావుకి ఎంత చక్కనిపిల్ల! ఎంత ప్రయాస పడ్డాడు తను! ఆఖరికి తన ఉద్దేశం చెప్పినా ఆమె కోప్పడలేదు మరి కాస్త టైముంటే ఒప్పించగలిగి ఉండేవాడేమో! పరిచయం ఎటూ తేలకుండా కట్ అయిపోయింది. ఎంతటి మంచి అవకాశం జారిపోతోంది!

కళ్లల్లో గిర్రున నీరు తిరిగినంత పనైంది

"ఢాం!" అంటూ వెనకనుంచి డీసెల్ ఇంజను శబ్దం విని ఉలిక్కిపడి వెనక్కి చూశాడు.

సింహాద్రి కదుల్తోంది.

ఇప్పుడెలా? గోదావరి ఎక్కేసి వైజాగ్‌వెళితే? టిక్కెట్టేదీ? డబ్బేదీ? పైగా తనకి గ్రీన్‌సిగ్నల్ రాలేదే!

ఇటు ఎర్రమ్మాయినీ అటు కదుల్తోన్న సింహాద్రినీ పలుమార్లు చూసి చివరికి వోడిపోయానని గ్రహించి కాలికి బుద్ధిచెప్పాడు పాపారావు.

అవతలి ప్లాట్‌ఫాం కెళ్లాలి.

పరుగెడుతోంటే ట్రాలీలూ, తోపుడుబళ్ళూ, మనుషులూ, సామాన్లూ అన్నీ ఆటంకాలే అటు రైలు వేగం పుంజుకుంటోంది.

క్షణ క్షణానికి దూరమైపోతున్న గమ్యాన్ని చేరుకోవడానికి పరుగెడుతున్నాడని తెలీక పాపారావు కాళ్లకి అడ్డొచ్చిందో చెరుగ్గెడల కట్ట.

ఎగిరి ధభీమంటూ బోర్లాపడ్డాడు.

కళ్లు బైర్లు కమ్మాయి.

పై వరుసలోని ఓపంట్కింద బాంబుపెట్టి బ్లాస్టింగ్ చేసినట్టయింది. రైలెళ్లి పోతోంది

దిగ్గున మళ్లీ లేచాడు.

నోట్లోంచి ఏదో కారుతోంది.

ఆఖరిపెట్టె పాపారావుని వదలేసి వెళ్లిపోతోంది

మళ్లీ పరుగు లంకించుకున్నాడు

ఎక్కడో జారిపోయింది కుడిచెప్పు.

కడ్డీలు పట్టుకుని తంటాలు పడుతూంటే ఆఖరిపెట్టెలోంచి కొన్ని బలమైన చేతులు పాపారావుని లోనికి లాగేశాయి. ఒకాయన లేచి సీటు కూడా ఇచ్చాడు. అందరూ తలోప్రశ్నా వేస్తోంటే ఏం చెప్పాలో తెలీక తలవంచుకున్నాడు పాపారావు

రెండుపళ్లమధ్య ఖాళీలో నాలిక్కికండ మెత్తగా నొప్పిగా తగుల్తోంది. నోట్లో ఏదో టానిక్‌లాంటి రుచి, పెదిమలమీదుగా రక్తం కారుతూనే ఉంది ఎవరో ఏదోసలహా ఇస్తున్నారు

తెల్లనిషర్టునిండా ఎర్రని మరకలు ఎర్రమ్మాయిని గుర్తుచేస్తూ వెక్కిరిస్తున్నాయి. తనలాగే ఒంటరిదైపోయిన ఎడమకాలిచెప్పు బోసిగా నవ్వుతోంది.

రైలు ఏనుగుబలంతో వేగం పుంజుకుంటూంటే అనకాపల్లి స్టేషన్ ప్లాట్‌ఫాంమీద రాలిపోయిన అతని పైపంటికీ పాపారావుకీ మధ్యనున్న దూరం త్వరత్వరగా పెరిగిపోతోంది. ★